

การวิจัยเชิงปฏิบัติการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนโรงเรียนมัธยมสงฆ์ศึกษาตอนปลาย
วัดไชยะพุมมาราม เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
Development Students Rule at the Morality School at Xayaphoummaram Temple
Kaisonphomvihan District Savannakhet Province
Lao People's Democratic Republic PDR

พระจันดา เคนลักดา*

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไชยา ภาวะบุตร**

ดร.สุกิจ ศรีพรม***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาสภาพและปัญหาของการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนโรงเรียนมัธยมสงฆ์ศึกษาตอนปลาย วัดไชยะพุมมาราม เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต 2) หาแนวทางการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนโรงเรียนมัธยมสงฆ์ศึกษาตอนปลาย วัดไชยะพุมมาราม เมืองโกสอนพมวิหานแขวงสะหวันนะเขต และ 3) ติดตามและประเมินผลการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน โรงเรียนมัธยมสงฆ์ศึกษาตอนปลาย วัดไชยะพุมมาราม ซึ่งกลุ่มเป้าหมายประกอบด้วย กลุ่มผู้ร่วมวิจัย จำนวน 19 คน ได้แก่ ผู้วิจัย ครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมสงฆ์ศึกษาตอนปลาย วัดไชยะพุมมาราม เมืองโกสอนพมวิหาน กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจำนวน 31 คน ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยากร และกลุ่มนักเรียน โดยใช้การวิจัยปฏิบัติการ 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การปฏิบัติ การสังเกตและการสะท้อนกลับ โดยดำเนินการ 2 วงรอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกตพฤติกรรมและแบบทดสอบ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาสภาพและปัญหาของการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนโรงเรียนมัธยมสงฆ์ศึกษาตอนปลาย วัดไชยะพุมมาราม เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขตสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พบว่า

1.1 สภาพและปัญหาของการพัฒนาการจัดกิจกรรมพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนด้านการแต่งกาย การแสดง ความเคารพและตรงต่อเวลา ก่อนการพัฒนาพบว่านักเรียน แต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน เช่น ครองผ้าไม่ถูก ด้านการแสดงความเคารพ นักเรียนบางส่วนยังแสดงความเคารพโดยการไหว้ที่ไม่ถูกต้อง ขาดสัมมาคารวะ ในส่วนครูประจำชั้นยังขาดความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาการจัดกิจกรรมพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนด้านความรับผิดชอบที่เป็นระบบ และด้านการตรงต่อเวลานักเรียนส่วนใหญ่จะไม่ชอบมาเข้าแถวทำกิจกรรมหน้าเสาธง ทำให้ขาดความมีระเบียบวินัย ทำงานไม่ทันตามกำหนดเวลาที่ครูกำหนดให้ ส่งงานช้าไม่ทันเพื่อน ทำให้ครูต้องคอยติดตามกำกับดูแลอยู่ตลอดเวลา

คำสำคัญ : วิสัยทัศน์นักเรียน

* ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

** ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

*** ผู้อำนวยการโรงเรียนโคกศรีวิทยาสวรรค์ อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร

2. แนวทางพัฒนาวินัยนักเรียนโรงเรียนมัธยมสงฆ์ศึกษาตอนปลาย วัดไชยะภูมิอารามเมืองโกสอน พมวิหาน แขวงสะหวันนะเขตสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ดำเนินการโดยการอบรมเชิงปฏิบัติการ การศึกษาดูงานและการนิเทศติดตาม

3. ผลการการติดตามและประเมินผลการพัฒนาเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียนของนักเรียนโรงเรียนมัธยม สงฆ์ศึกษาตอนปลาย วัดไชยะภูมิอาราม เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว พบว่า ครูประจำชั้นทุกคนมีความรู้ความเข้าใจ และได้แนวทางการพัฒนาสามารถพัฒนาการจัด กิจกรรมพัฒนาวินัยนักเรียนด้านการแต่งกาย การแสดงความเคารพ ด้านการตรงต่อเวลา ได้อย่างต่อเนื่องและเป็น ระบบมากขึ้น นักเรียนมีวินัยและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น คือนักเรียนมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ในการ แสดงความเคารพไม่อายที่จะแสดงความพีหรือเคารพครู มีความรับผิดชอบในการทำกิจกรรมหน้าเสาธงได้ทันเวลา ทำงานที่ครูมอบหมายในห้องได้ทันส่งตามที่เวลากำหนดนักเรียนแต่งกายถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน มากขึ้น สามารถกระตุ้นให้นักเรียนแต่งกายได้ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียนมากปรากฏผลเป็นที่น่าพอใจ

ABSTRACT

The purposes of this action research were (1) To study the problem of strengthening the discipline and the responsibility of the student at Xayaphoummaram Temple Kaisonphomvihan District Savannakhet Province Lao People's Democratic Republic PDR (2) Moral development of students at Xayaphoum Temple Kaisonphomvihan District And (3) To strengthen the monitoring of student discipline and responsibility at Xayaphoummaram Temple Kaisonphomvihan District Savannakhet Province Lao People's Democratic Republic PDR. The target group consisted of 18 personnel at Xayaphoummaram Temple Kaisonphomvihan District Researcher and Director in Xayaphoummaram Temple Teacher Grade 1 – 5 of 5 groups of people who get 37 people, including a student, 30 people representing the parents of 5 people lecturer 2 using action research four phases: planning, implementing, observing and reflecting. back Tools used in this study were observation and interviews. Questionnaires and recording sessions. The statistics used in this study were percentage, mean, standard deviation. Observation data. And interviews. The present essay

The results of this study were revealed as follows:

1. Conditions and problems of development activities strengthen the disciplinary responsibility of the student dress code. To show respect and keep clean. Before the development of the students do not behave cooperatively maintain the cleanliness of the building. Students a duty not help clean the classroom. Some duties as assigned. The class to learn is not dirty. Students are responsible for keeping the area clean area for neglect of duty to maintain the cleanliness of the body are not desirable. The students wear uniforms behave incorrectly by the school rules, such as not wearing a symbol of the school. Wear shoes, socks, long hair was a wearing to school. The homage. Some students also expressed their respect by offering incorrect gained volume in the absence of the class teacher to the lack of knowledge and understanding of development activities strengthen the responsibility of the student disciplinary system

2. Development to disciplinary responsibility of the student at Xayaphoummaram Temple Kaisonphomvihan District Savannakhet Province Lao People's Democratic Republic PDR. The researcher and co-

researchers have developed a set of guidelines by discipline students. 1) workshops to educate teachers. And collaborative approach to the development of the discipline of the student activities and responsibilities of students. 2) Study. Activities to strengthen the accountability of student discipline, and 3) supervision. To monitor and evaluate the activities of the disciplinary responsibility of the student

3. Development to strengthen the accountability of student discipline at Xayaphoummaram Temple Kaisonphomviharn District Savannakhet Province Lao People's Democratic Republic PDR. The teachers all have a better understanding. And development activities to develop the discipline of the student dress code. Salaam The punctuality. Constant and is more organized. Student discipline and behavior in a better way. The student is responsible for the respect it or not shy to show their respect for teachers. Have a responsibility to do things on time Tuesday. The instructor handing room immediately sent by the time the students were required to dress in accordance with the regulations of the school. Can encourage students to dress properly according to the rules of the school are satisfactory.

Keywords : Students Rule.

ภูมิหลัง

ในช่วงที่ผ่านมาสถานการณ์โลกได้มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาในด้านต่างๆ อย่างมากมายและรวดเร็ว ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์ ความมีวินัย จัดได้ว่าเป็นพฤติกรรมที่ปรารถนาประการหนึ่งของสังคมลาว ซึ่งสมควรจะต้องมีการปลูกฝังอย่างถูกต้อง และกระตุ้นให้เกิดขึ้นให้มาก ในโรงเรียนทุกแห่งต่างก็ได้ตระหนักถึงเรื่องนี้ และได้พยายามหาทางสร้างพฤติกรรมความมีวินัยให้กับนักเรียน สถานบันโรงเรียนมีหน้าที่ขัดเกลาและพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ให้เป็นผู้ที่มีความรู้คู่คุณธรรม เพื่อให้ผู้เรียนจบการศึกษาออกไปเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม ดังนั้นการพัฒนา และส่งเสริมวินัยนักเรียนจึงมีความจำเป็นในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองให้เป็นคนดีตามความคาดหวังของสังคม เพราะการพัฒนาวินัยนักเรียน มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมนักเรียน ทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าของ ความมีวินัยและนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติตามขอบข่ายในแต่ละด้าน คือ 1) วินัยการตรงต่อเวลา 2) วินัยด้านความสะอาด 3) วินัยด้านการแต่งกาย 4) วินัยด้านการเข้าแถว 5) วินัยด้านการแสดงความเคารพ และ 6) วินัยด้านการปฏิบัติตนตามระเบียบ ข้อบังคับ และแนวปฏิบัติของโรงเรียน (กรมศาสนา. 2550 : 40)

การจัดการศึกษาและการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามนโยบายของรัฐบาลเป็นหน้าที่ของโรงเรียน และครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีความรู้คู่คุณธรรม เป็นคนดีมีคุณภาพของสังคม ยึดมั่นในค่านิยมที่ดี เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของตนให้เป็นผู้ที่มีระเบียบ วินัย มีความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวมรับผิดชอบต่อหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมายเพื่อให้ผู้เรียนจบ การศึกษาออกไปเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมการฝึกฝนพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอในโรงเรียนคือการ ปลูกฝังให้นักเรียนเป็นผู้มีวินัยมีความรับผิดชอบเห็นคุณค่าของระเบียบวินัย และยึดถือเป็นค่านิยมประจำตน นำไป เป็นแนวทางในการดำรงชีวิตของตนให้ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานต่อไปในอนาคต เป็นพลเมืองดีของสังคม เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติต่อไป โรงเรียนจึงต้องจัดกิจกรรมในลักษณะของการบูรณาการ องค์ความรู้ต่างๆ ที่เกื้อกูลส่งเสริมการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ผู้เรียนได้ค้นพบและใช้ศักยภาพที่มีอย่างเต็มที่ เลือกตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผลเหมาะสมกับตนเอง สามารถวางแผนชีวิตและอาชีพได้ มีการเสริมสร้างทักษะชีวิต

วุฒิภาวะทางอารมณ์ศีลธรรม และ จริยธรรม รู้จักสร้างสัมพันธภาพที่ดีเพื่อปรับตัวเขาบุคคลและสถานการณ์ต่างๆ และมีความสุขเพื่อให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีคุณภาพของสังคม แต่ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนโดยเฉพาะนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา มีหลายพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่างๆ เช่น พกอาวุธ ยกพวกหนีเรียน เป็นต้น (กาญจนา ศรีภาพสินธุ์. 2550 : 255)

การมีวินัยในตนเองเป็นพื้นฐานในการควบคุมตนเองให้เกิดวินัย เป็นการบังคับควบคุมพฤติกรรมของบุคคลไม่ใช้การบังคับจากอำนาจภายนอกแต่เป็นการบังคับโดยอำนาจภายในของบุคคลนั่นเอง และเป็นอำนาจอันเกิดจากการเรียนรู้หรือยอมรับในคุณค่าอันหนึ่งอันใด ซึ่งทำให้บุคคลสามารถบังคับพฤติกรรมของตนเองได้ (Good 2009 : 525) ดังนั้นวินัยจึงอยู่ในจิตใจไม่ใช่เพียงเกิดจากความกลัวหรือมีบทลงโทษบังคับไว้ สังคมที่จะอยู่รวมกันได้อย่างมีความสุขนั้นจะต้องมีระเบียบวินัยในสังคม ซึ่งบุคคลทุกคนจะต้องยึดถือและปฏิบัติตาม สังคมจึงมีความจำเป็นต้องวางรากฐานให้กับสมาชิกโดยเฉพาะเด็กซึ่งจะเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต จะต้องได้เรียนรู้แนวทางการปฏิบัติตนโดยเฉพาะวินัยด้านความรับผิดชอบ เป็นพฤติกรรมของบุคคลที่พยายามปฏิบัติหน้าที่ของตนให้สำเร็จ ไม่ทิ้งงาน ยอมรับผลที่เกิดขึ้น และ พยายามปรับปรุง การทำงานให้มีคุณภาพอยู่เสมอ สังคมที่มีบุคลากรที่ดีมีคุณภาพจะนำมาซึ่งความสงบสุขและความเจริญให้แก่สังคมเพราะการมีคนดีมีคุณภาพในสังคม เท่ากับเป็นการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าทุกด้านอย่างยั่งยืน (นิภา มานะการ. 2550 : 201) ส่วนวินัยด้านการแต่งกายเป็นการเสริมสร้างความมั่นใจให้แก่ตนเอง ช่วยให้ผู้มีบุคลิกลักษณะที่ดี นำเคารพศรัทธาด้วยการแต่งกายที่ดีทำให้ผู้เห็นเกิดศรัทธา แต่ไม่จำเป็นต้องแต่งกายด้วยดอกไม้ของหอมราคาแพง ควรแต่งกายให้เหมาะสมกับสมณะเพศรูปร่างบุคลิกของตนเหมาะสมกับวัย โอกาส สถานการณ์ ผู้ที่แต่งกายเป็นจะช่วยเสริมสร้างบุคลิกให้เด่น ดูเรียบร้อยและสง่างาม ส่วนวินัยด้านการตรงต่อเวลานั้นหมายถึงการกระทำกรงานใดๆ ให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ให้เสร็จสิ้นตามกำหนดเวลา และ พยายามแก้ไขให้งานเสร็จสิ้นโดยเร็ว ซึ่งเป็นการสร้างความเป็นระเบียบวินัยอีกวิธีหนึ่ง การตรงต่อเวลาเป็นการทำที่ต้องมีการวางแผนและให้เสร็จตามกำหนดเวลา (วิไล หินดำ. 2546 : 18) สังคมที่มีความเจริญและสงบสุขจะต้องสร้างคนในสังคมให้เป็นคนดีมีวินัยมีความรับผิดชอบ โดยเฉพาะนักเรียนซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญ ที่จะสามารถปลูกฝังคุณลักษณะดังกล่าว เพราะเป็นวัยเรียน โรงเรียนต้องพยายามปลูกฝังให้แก่ผู้เรียนแสดงออกถึงความมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ของนักเรียนซึ่งประกอบด้วย การเอาใจใส่และเพียรพยายามในการทำงานยอมรับในการกระทำของตนเอง ช่วยเหลืองานส่วนรวมด้วยความเต็มใจ รู้จักหน้าที่และทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่นและรักษาสีของตนเองตรงต่อเวลา เคารพกฎระเบียบ ดูแลรักษาส่วนรวมเสมือนเป็นของตนเอง และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2550 : 12) ดังนั้นการรักษาวินัยในสถานศึกษาจึงเป็นสิ่งที่ทุกคนที่เกี่ยวข้องต้องตระหนักโดยเฉพาะผู้บริหารต้องค้นหาสาเหตุที่ส่งผลให้นักเรียนไม่มีระเบียบวินัยเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องนั้น (จักรพงษ์ นิลพงษ์. 2549 : 12) ปัจจุบันวินัยเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งของการศึกษาในการที่จะปรับปรุง และส่งเสริมความประพฤติของนักเรียน แม้ว่าวินัยอาจเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตนตามกฎหมาย หรือข้อบังคับของโรงเรียน แต่ไม่ใช่เป็นการขู่เข็ญ บังคับ วินัยมุ่งที่จะให้นักเรียนควบคุมตนเอง (Self-control) มีวินัยในตนเอง (Self-Discipline) และรู้จักปกครองตนเอง แม้ว่าวินัยจะเกี่ยวข้องกับการสร้าง กฎ ข้อบังคับก็ตาม เพื่อให้เกิดวินัยในตนเองจึงเป็นหน้าที่ของโรงเรียน ที่จะพัฒนาความประพฤติให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง ควบคุมตนเองจากภายใน (Within) มากกว่าให้กฎเกณฑ์หรือสิ่งแวดล้อมภายนอกเป็นตัวบังคับควบคุมความประพฤติ

โรงเรียนมัธยมสังข์ตอนปลายวัดไชยะภูมิอาราม เมือง โกลสพนมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต เป็นโรงเรียนมัธยมสังข์ตอนปลายขนาดกลางมีนักเรียนเข้าเรียนในระดับชั้นมัธยมสังข์ตอนปลาย จำนวน 256 คนเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 2 ห้อง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 2 ห้อง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 ห้อง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 2 ห้อง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 2 ห้อง และชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 7 จำนวน 2 ห้อง รวมทั้งสิ้น 256 คน การดำเนินการด้านระเบียบวินัยนักเรียน โรงเรียนได้พัฒนา งานปกครองนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการตักเตือนและทำโทษนักเรียนที่แต่งกายผิดระเบียบ ผ่าฝืนกฎระเบียบของ โรงเรียน เนื่องจากนักเรียนมีจำนวนมากบุคลากรฝ่ายปกครองมีน้อยไม่เพียงพอ ทำให้การดูแลนักเรียน เอาใจใส่ นักเรียนไม่ทั่วถึง จึงมีนักเรียนที่ฝ่าฝืนกฎระเบียบแต่งกายไม่ถูกต้องผิดระเบียบ ไม่ตรงต่อเวลา ขาดความรับผิดชอบ โดยเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นนักเรียนใหม่สำหรับสถานศึกษาและมาจากโรงเรียนต่างๆ มีความ หลากหลายทางพฤติกรรมและอยู่ระหว่างการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนใหม่ ต้องศึกษาและปฏิบัติตามกฎระเบียบของ โรงเรียนใหม่ ปัญหาด้านการแต่งกายไม่ถูกต้องผิดระเบียบ ไม่ตรงต่อเวลา ขาดความรับผิดชอบจึงเกิดขึ้นมากกับ นักเรียนในระดับนี้

โรงเรียนมัธยมสงฆ์ศึกษาตอนปลายวัดไชยะพุฒิมาราม เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต มีนักเรียน ทั้งในและนอกเขตบริการเข้ามาเรียนจำนวนมากโดยเฉพาะระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นปีการศึกษาแรกที่นักเรียน ต่างโรงเรียนที่มีความแตกต่างกันหลากหลายพฤติกรรม มีพื้นฐานการดำรงชีวิตในครอบครัวที่แตกต่างกัน ทั้งด้าน ครอบครัวยุทธศาสตร์จิตประสพการณ์และดำรงชีวิตประจำวัน นักเรียนที่เข้าเรียนใหม่จะต้องมีการปรับตัวเพื่อสามารถอยู่ ร่วมกันให้ได้อย่างมีความสุข แต่ด้วยปัจจัยต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้นเป็นอุปสรรค ในการพัฒนาการดำเนินงาน เสริมสร้างวินัยนักเรียนทั้งด้านการแต่งกาย ด้านการตรงต่อเวลาและวินัยต่อหน้าที่ที่ครูมอบหมายดังนั้นจึงมี ความสำคัญ เพื่อช่วยให้นักเรียนร่วมกันทำงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น เป็นผู้แต่งกายสะอาด เรียบร้อย ถูกระเบียบและตรงต่อเวลา

ผู้วิจัยเป็นครูที่ทำการสอนในโรงเรียนมัธยมสงฆ์ศึกษาตอนปลายวัดไชยะพุฒิมาราม เมืองโกสอนพมวิหาน ได้รับ มอบหมายให้ดำเนินการกิจกรรมการเผยแพร่เกี่ยวกับกฎระเบียบพระสงฆ์ในแต่ละปีการศึกษา จึงมีโอกาสได้รับทราบ ปัญหาที่นักเรียนแต่งกายไม่ถูกระเบียบ ไม่ตรงต่อเวลาและขาดความรับผิดชอบตามกรอบแนวปฏิบัติของโรงเรียน โดยเฉพาะนักเรียนที่เข้าเรียนใหม่ในแต่ละปีการศึกษาจากครูประจำชั้นและครูผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เสนอ จากเหตุผลและสภาพปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาวินัยนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสงฆ์ศึกษาตอนปลายวัดไชยะพุฒิมาราม เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต เพื่อพัฒนาให้นักเรียนแต่งกายสะอาดเรียบร้อย ถูกระเบียบตรงต่อเวลา และมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้มอบหมาย เพื่อเป็นการฝึกนิสัยที่ดี สามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตของนักเรียนได้

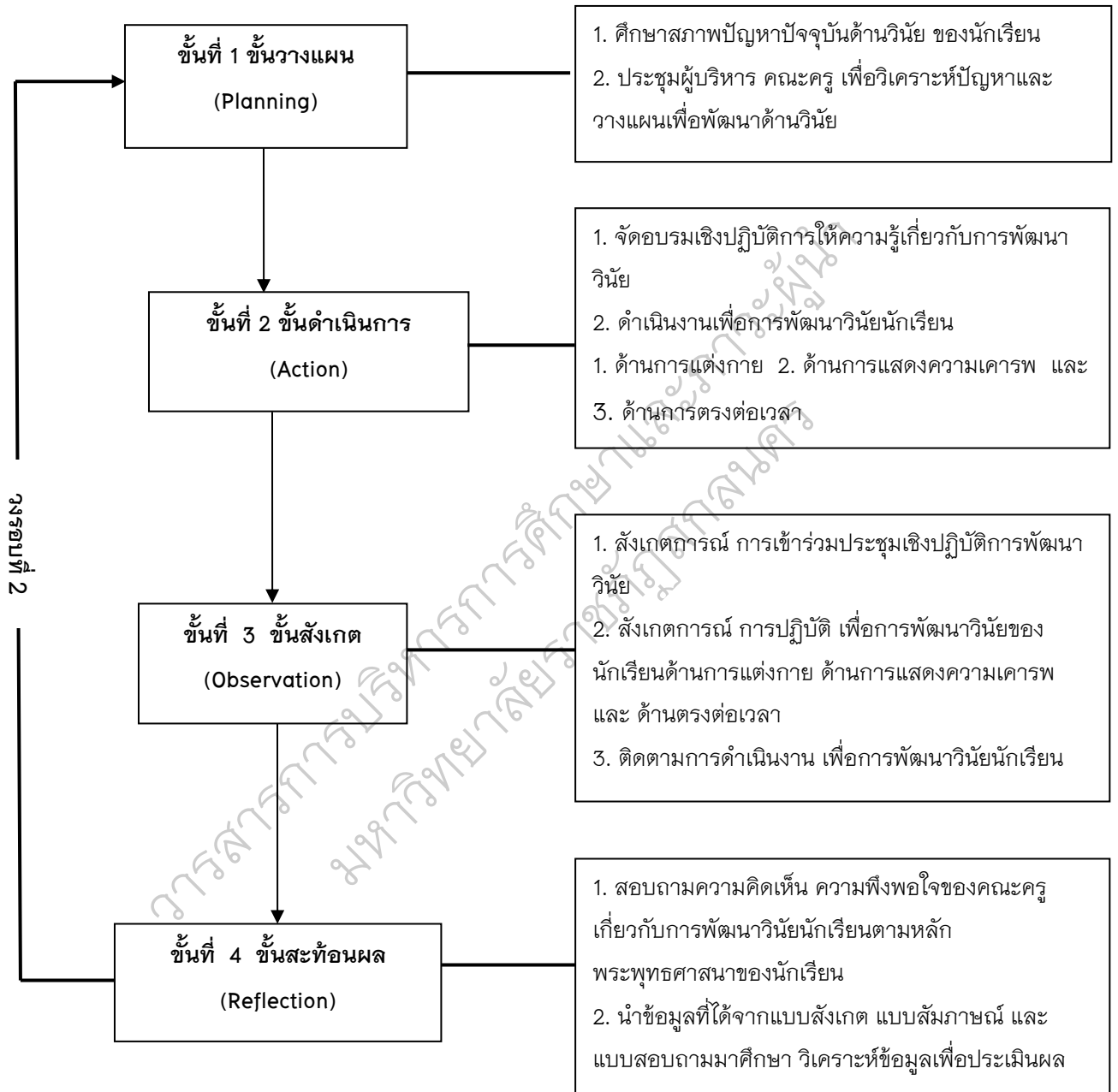
ความมุ่งหมายวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดปัญหาของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการของการพัฒนาวินัยนักเรียนโรงเรียนมัธยมสงฆ์ศึกษาตอน ปลายวัดไชยะพุฒิมาราม เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
2. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาวินัยนักเรียนโรงเรียนมัธยมสงฆ์ศึกษาตอนปลาย วัดไชยะพุฒิมาราม เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
3. เพื่อติดตามและประเมินผลการพัฒนาวินัยนักเรียน โรงเรียนมัธยมสงฆ์ศึกษาตอนปลาย วัดไชยะพุฒิมาราม เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

กรอบแนวคิด

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ทำการสรุปกรอบแนวคิดในการพัฒนาวิทยุ นักเรียน โรงเรียนมัธยมสงฆ์ศึกษาตอนปลายวัดไชยะพุมิราม เมืองโกสอนพมวิทาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อแก้ปัญหานักเรียนขาดวินัย ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการพัฒนาครูที่มีผลต่อความสามารถในการพัฒนาวินัยนักเรียนโรงเรียนมัธยมสงฆ์ศึกษาตอนปลายวัด ไชยะพุมิราม เมืองโกสอนพมวิทาน แขวงสะหวันนะเขต ดำเนินการในปีการศึกษา 2552 ผู้วิจัยได้กำหนด กลุ่มเป้าหมายโดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง ดังนี้

1.1	กลุ่มผู้ร่วมวิจัย จำนวน 19 คน ประกอบด้วย	
1.1.1	ผู้วิจัย	จำนวน 1 คน
1.1.2	ครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5-6 7	จำนวน 18 คน
1.2.	กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 31 คน ประกอบด้วย	
1.2.1	ผู้บริหารโรงเรียน	จำนวน 1 คน
1.2.2	ตัวแทนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่ 5-6-7 ชั้นละ 5 คน	จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เรื่อง การพัฒนาวินัยนักเรียนโรงเรียนมัธยมสงฆ์ศึกษาตอนปลาย วัดไชยะพุมิ มาราม เมืองโกสอนพมิวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมีดังนี้

1. ประเภทของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มี 4 ประเภท ประกอบด้วย

- 1.1 แบบทดสอบก่อน – หลังการประชุมเชิงปฏิบัติการ จำนวน 1 ฉบับ
- 1.2 แบบสอบถาม จำนวน 2 ฉบับ
- 1.3 แบบสังเกตพฤติกรรม จำนวน 2 ฉบับ
- 1.4 แบบประเมินแผนการพัฒนาวินัยนักเรียน จำนวน 1 ฉบับ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ได้แก่

1. ร้อยละ (Percentage)
2. ค่าเฉลี่ย (Mean)
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสงฆ์ศึกษาตอนปลาย วัดไชยะพุมิ มาราม เมืองโกสอนพมิวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยใช้แนวทางการปรึกษาหารือระดมสมอง กิจกรรมพัฒนาวินัยนักเรียน การนิเทศกำกับติดตามและเสริมแรง เป็นแนวทางในการดำเนินการพัฒนา 2 วงรอบ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. สภาพและปัญหาการพัฒนาการจัดกิจกรรมพัฒนาวินัยของนักเรียนด้านการแต่งกาย การแสดงความเคารพและตรงต่อเวลา ก่อนการพัฒนาพบว่านักเรียน แต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน เช่น ครองผ้าไม่ถูก ด้านการแสดงความเคารพ นักเรียนบางส่วนยังแสดงความเคารพโดยการไหว้ที่ไม่ถูกต้อง ขาดสัมมาคารวะ ในส่วนครูประจำชั้นยังขาดความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาการจัดกิจกรรมพัฒนาวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบ ที่เป็นระบบ และด้านการตรงต่อเวลานักเรียนส่วนใหญ่จะไม่ชอบมาเข้าแถวทำกิจกรรมหน้าเสาธง ทำให้ขาดความมีระเบียบวินัย ทำงานไม่ทันตามกำหนดเวลาที่ครูกำหนดให้ ส่งงานช้าไม่ทันเพื่อน ทำให้ครูต้องคอยติดตามกำกับดูแล อยู่ตลอดเวลา

2. แนวทางในการแก้ไขปัญหา โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่ประกอบด้วย 2 วงรอบ โดยในวงรอบที่ 1 โดยใช้แนวทางการพัฒนา คือ 1) การอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ความรู้แก่คณะครู และร่วมกันกำหนดแนวทางในการพัฒนาการจัดกิจกรรมพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนด้านความรับผิดชอบของนักเรียน 2) การศึกษาดูงาน เพื่อดูการจัดกิจกรรมเสริมสร้างวิสัยทัศน์ด้านความรับผิดชอบของนักเรียน และ 3) การนิเทศติดตาม เพื่อติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรมการพัฒนาวิสัยทัศน์ด้านความรับผิดชอบของนักเรียน

3. ผลการติดตามและประเมินผลการพัฒนาเพื่อพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสงฆ์ศึกษาตอนปลายวัดไชยะพุมิมาราม เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พบว่า ครูประจำชั้นทุกคนมีความรู้ความเข้าใจ และได้แนวทางการพัฒนาสามารถพัฒนาการจัดกิจกรรมพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนด้านการแต่งกาย การแสดงความเคารพ ด้านการตรงต่อเวลา ได้อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบมากขึ้น นักเรียนมีวินัยและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น คือนักเรียนมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ในการแสดงความเคารพไม่อายที่จะแสดงความพิหรือเคารพครู มีความรับผิดชอบในการทำกิจกรรมหน้าเสาธงได้ทันเวลา ทำงานที่ครูมอบหมายในห้องได้ทันส่งตามที่เวลากำหนดนักเรียนแต่งกายถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนมากขึ้น สามารถกระตุ้นให้นักเรียนแต่งกายได้ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียนมากปรากฏผลเป็นที่น่าพอใจ

ผลการดำเนินงานเพื่อพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนโรงเรียนมัธยมสงฆ์ศึกษาตอนปลาย วัดไชยะพุมิมาราม เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในวงรอบที่ 2 โดยมีแนวทางในการพัฒนาคือ 1) การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาวิสัยทัศน์ด้านความรับผิดชอบ และ 2) การนิเทศภายใน พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนสามารถปฏิบัติตามพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบทุกคน ทำให้นักเรียนมีความตระหนักเห็นคุณค่าความสำคัญของการทำกิจกรรมหน้าเสาธง ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะมาโรงเรียนแต่เช้าให้ทันทำกิจกรรมหน้าเสาธง สามารถรับผิดชอบงานที่ตนเองได้รับมอบหมายให้ทำเสร็จตามกำหนดทันเวลาเรียน และทำงานตามที่ได้รับมอบหมายด้วยความเอาใจใส่ มีความกระตือรือร้น และมีความภาคภูมิใจ อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องตลอดระยะเวลาที่ดำเนินการการแสดงความเคารพพัฒนาการแสดงความเคารพในวงรอบที่ 2 โดยเน้นกลุ่มเป้าหมายที่ยังไม่ผ่านในวงรอบที่ 1 เมื่อได้รับการพัฒนาแล้ว ปรากฏว่า การมีวินัยด้านการแต่งกายผ่านจำนวน 30 คน บรรลุเป้าหมายร้อยละ 100 การมีวินัยด้านการแสดงความเคารพผ่านจำนวน 5 คน บรรลุเป้าหมายร้อยละ 100 และการทำความสะอาด ผ่านจำนวน 15 คน บรรลุเป้าหมายร้อยละ 100 สำหรับผลหลังการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนด้านความรับผิดชอบและการแสดงความเคารพทั้ง 2 วงรอบ นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย 30 คน มีจิตสำนึกที่ดีในความรับผิดชอบด้านการทำความสะอาด มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะการแสดงความเคารพ และมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์

อภิปรายผล

การพัฒนาเพื่อพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนของนักเรียน โรงเรียนมัธยมสงฆ์ศึกษาตอนปลาย วัดไชยะพุมิมาราม แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เกี่ยวกับการแต่งกายการแสดงความเคารพและการตรงต่อเวลา โดยใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการ 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การปฏิบัติ การสังเกต การสะท้อนผล การปฏิบัติ ในการพัฒนาเพื่อพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนของนักเรียน ในครั้งนี้ มีวงรอบการพัฒนา 2 วงรอบ ซึ่งมีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลจากการศึกษาสภาพและปัญหาในดำเนินการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนโรงเรียนมัธยมสงฆ์ศึกษาตอนปลายวัดไชยะพุมิมาราม เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐ

ประชาธิปไตยประชาชนลาว สรุปได้ดังนี้ สภาพการพัฒนาวิทยุด้านความรับผิดชอบของนักเรียน ได้แก่ บุคลากรในการพัฒนาวิทยุด้านความรับผิดชอบของนักเรียน ส่วนใหญ่ขาดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ไม่ครอบคลุมในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิทยุด้านความรับผิดชอบและมีความตระหนักในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาวิทยุของนักเรียน ขาดการติดตาม ประเมินผล ปัญหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิทยุของนักเรียน ได้แก่ ครูไม่เข้าใจในการจัดกิจกรรม ครูไม่ได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและปรึกษาหารือกันในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิทยุด้านความรับผิดชอบของนักเรียน ขาดการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ ขาดความร่วมมือจากนักเรียน ครูและการทำงานเป็นทีมเวิร์ค ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สหพรหม แสงปักกลาง (2548 : 101-104) และอำพร นามอำไพ (2548 : 103-106) ในการพัฒนาวิทยุนักเรียนด้านการแสดงความเคารพการไหว้ของนักเรียนโรงเรียนบ้านลำดวน อำเภอกระสัง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหารเขต 2 พบว่า การศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาสภาพการดำเนินการพัฒนาวิทยุนักเรียนด้านการแสดงความเคารพการไหว้ของนักเรียนโรงเรียนบ้านลำดวนก่อนการพัฒนาวิทยุนักเรียนด้านการแสดงความเคารพ การไหว้ไม่ถูกต้อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤมล ชลธิ์บุรินทร์ (2551 : 60-62) ได้ศึกษาการพัฒนาการดำเนินงานพัฒนาวิทยุในตนเองของนักเรียน โรงเรียนมุกดาหาร อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ก่อนการพัฒนาวิทยุนักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีปัญหาเรื่องวินัยในตนเอง ด้านการตรงต่อเวลา มาโรงเรียนไม่ทันเข้าร่วมแถวเคารพธงชาติ ส่งงานที่ครูสั่งไม่ทันตามกำหนดเวลา และด้านการรักษาความสะอาด ไม่ร่วมทำเวรประจำวัน หลีกเลี่ยงการดูแลบริเวณที่ตนต้องรับผิดชอบ ไม่ทิ้งขยะในที่รองรับสอดคล้องกับการศึกษาของอดิศักดิ์ ชมเมือง (2549 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาการดำเนินงานพัฒนาวิทยุด้านความรับผิดชอบของนักเรียน โรงเรียนดอนไทรงามพิทยาคม อำเภอภมลาวังไซ จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการศึกษาพบว่า ก่อนการพัฒนาการดำเนินงานพัฒนาวิทยุด้านความรับผิดชอบของนักเรียน นักเรียนมีพฤติกรรมเกี่ยวกับการแต่งกายไม่เรียบร้อยไม่ถูกต้องตามระเบียบ ไม่ตรงต่อเวลา ไม่ทำงานที่มอบหมาย ไม่ทำความสะอาดห้องเรียนและบริเวณโรงเรียนและไม่ยอมปรับปรุงผลงานของตนเอง และสอดคล้องกับชุมพล ภู่อ่อนศรี (2551 : 98-107) พบว่า ก่อนการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อพัฒนาความรับผิดชอบของนักเรียนในด้านการแต่งกาย นักเรียนไม่ปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียนบางส่วนยังแต่งกายไม่เรียบร้อย การปฏิบัติตนไม่ตรงต่อเวลาและไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จตามที่โรงเรียนกำหนดเมื่อดำเนินการพัฒนาความรับผิดชอบของนักเรียนตามแนวคิดการปฏิบัติงาน

2. แนวทางพัฒนาเพื่อพัฒนาวิทยุนักเรียนของนักเรียน โรงเรียนมัธยมสงฆ์ศึกษาตอนปลายวัดไชยะภูมิ มาราม เมืองโกสอนพมิหวน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยกำหนดแนวการพัฒนาตามแผนปฏิบัติการ คือการประชุมเชิงปฏิบัติการ การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาวิทยุด้านความรับผิดชอบของนักเรียน โดยมีกิจกรรมการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาวิทยุด้านความรับผิดชอบของนักเรียน โดยการจัดกิจกรรมต่างๆ ดังนี้ 1) กิจกรรมอบรมหน้าเสาธง 2) กิจกรรมพันธะสัญญา 3) กิจกรรมน้องเคารพพี่ และการนิเทศติดตาม เพื่อพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาวิทยุด้านความรับผิดชอบ เพื่อนำไปสู่การจัดการเรียนรู้พัฒนาวิทยุด้านความรับผิดชอบของนักเรียนต่อไป สอดคล้องกับ สหรัตน์ ประทุมตา (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาการพัฒนายุวิทยุนักเรียนด้านความรับผิดชอบ โรงเรียนขมิ้นราษฎร์สงเคราะห์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการศึกษาพบว่า การประชุมเชิงปฏิบัติการ การจัดฐานอบรมพัฒนาความเข้มแข็งและการนิเทศติดตาม ทำให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาพัฒนายุวิทยุนักเรียนด้านความรับผิดชอบมากขึ้นและนักเรียนมีความเข้าใจในการพัฒนาตนเองและความสามารถพัฒนาการตรงต่อเวลาและการแต่งกายได้ดีขึ้น และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาวดี มังคละศิริ (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาพัฒนาการดำเนินงานพัฒนาวิทยุด้านความรับผิดชอบของตนเองของนักเรียนโรงเรียนบ้านดงวิทยาคาร อำเภอโพธิ์สุวรรณ จังหวัดนครพนม โดยใช้การวิจัยปฏิบัติการประกอบ

ไปด้วย 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การปฏิบัติ การสังเกต และการสะท้อนผลกลยุทธ์ที่ใช้ในการพัฒนาประกอบด้วย การระดมพลังสร้างสรรค์ กิจกรรมพันธะสัญญาใจครูและศิษย์ กิจกรรมสัญญาเงื่อนไข กิจกรรมประกวดความสะอาดเขตพื้นที่รับผิดชอบ และกิจกรรมคัดเลือกนักเรียนต้นแบบ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ แบบประเมิน แบบสำรวจ แบบบันทึกพันธะสัญญา และแบบบันทึกการประชุม พบว่า ผลการพัฒนาการดำเนินงานพัฒนาวิสัยทัศน์ด้านความรับผิดชอบต่อตนเองของนักเรียน โดยใช้กิจกรรม 4 กิจกรรม สามารถบรรลุผลตามกรอบการศึกษาค้นคว้าช่วยให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีความรับผิดชอบต่อตนเองสูงขึ้น อย่างไรก็ตามยังมีนักเรียนกลุ่มเป้าหมายบางส่วนที่ครูประจำชั้นจะต้องคอยกำกับดูแลอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความรับผิดชอบต่อตนเองอย่างยั่งยืนต่อไป สอดรับกับงานวิจัยของ คงสิริ อัจฉริยะ (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการดำเนินงานพัฒนาวิสัยทัศน์ด้านความรับผิดชอบต่อตนเองของนักเรียนโรงเรียนนวมินทราชูทิศ อีสาน อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร โดยการใช้วิจัยเชิงปฏิบัติการ 2 วงรอบ แต่ละวงรอบประกอบด้วย การวางแผนการปฏิบัติตามแผน การสังเกตและการสะท้อนผลเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบสังเกต แบบประเมิน แบบสัมภาษณ์ โดยใช้กลยุทธ์กิจกรรมโสมรุมและกิจกรรมสะอาดทุกตารางเมตร มีผลทำให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อส่วนรวมมากขึ้น จึงควรส่งเสริมให้นำเทคนิคที่ได้ศึกษานี้ไปใช้กับสถานศึกษาอื่นเพื่อให้เกิดผลดียิ่งขึ้นไปและสอดคล้องกับ พิษิต เนาวพันธุ์กุล (2552 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาความรับผิดชอบต่อตนเองของนักเรียนโรงเรียนลำปางวิทยาคม อำเภอเวียงตาล จังหวัดกาฬสินธุ์ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยใช้การวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) 2 วงรอบ แต่ละวงรอบประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน (Planning) การปฏิบัติ (Action) การสังเกต (Observation) และการสะท้อนผล (Reflection) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกต แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์การบริหารแบบมีส่วนร่วมโดยการจัดการประชุมระดมความคิดเห็น การจัดกิจกรรมพัฒนาความรับผิดชอบต่อตนเองและการนิเทศภายในหลังการพัฒนาพบว่าการบริหารแบบมีส่วนร่วม การจัดกิจกรรมพัฒนาความรับผิดชอบต่อตนเอง การนิเทศภายใน และการจัดกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนได้รับความร่วมมือจากครู ผู้ปกครอง และทุกคนที่เกี่ยวข้อง มีการจัดกิจกรรมที่เหมาะสม และมีการกำกับ ติดตาม และประเมินผลอย่างต่อเนื่องทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อโรงเรียนดีขึ้น

3. ผลการพัฒนาเพื่อพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนของนักเรียน โรงเรียนมัธยมสงฆ์ศึกษาตอนปลายวัดไชยะภูมิ มาราม เมืองโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม แขวงสะพานหะเซต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พบว่า การดำเนินงานเกี่ยวกับการพัฒนาวิสัยทัศน์ด้านความรับผิดชอบต่อตนเองของนักเรียน ซึ่งได้แก่การแต่งกาย การแสดงความเคารพและการตรงต่อเวลา โดยใช้แนวทางการประชุมระดมสมอง การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนประกอบด้วย กิจกรรม 3 กิจกรรม ได้แก่ 1. การอบรมวิสัยทัศน์เสาธง 2. กิจกรรมพันธะสัญญา 3. กิจกรรมน้องเคารพพี่ พี่เคารพครู กลยุทธ์การนิเทศกำกับ ติดตามและการเสริมแรงประกอบด้วยกิจกรรม การคัดเลือกนักเรียนตัวอย่างในด้านการแต่งกาย ด้านการแสดงความเคารพและด้านการตรงต่อเวลา กิจกรรมการมอบรางวัลและเกียรติบัตร กิจกรรมการจัดป้ายนิเทศ ผลการพัฒนาวิสัยทัศน์ด้านความรับผิดชอบต่อตนเองในการดำเนินการพัฒนาโดยใช้กิจกรรมและสะท้อนผลพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนเกี่ยวกับการแต่งกาย การแสดงความเคารพและการตรงต่อเวลา สอดคล้องกับงานวิจัยของประพันธ์ แสงสว่าง (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาการดำเนินงานพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนด้านความรับผิดชอบต่อ โรงเรียนบ้านลาดวิทยาเสริม อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการศึกษาพบว่า สภาพก่อนการพัฒนานักเรียนในช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 3 แต่งกายผิดระเบียบและครูประจำชั้นทั้ง 3 คน ยังขาดความรู้ความเข้าใจในแนวทางการดำเนินงานเพื่อพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนด้านความรับผิดชอบต่อตนเองที่ให้นักเรียนปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษา มาเรียนตรงเวลาและแต่งกายเรียบร้อยตามระเบียบของโรงเรียน หลังจากที่ได้รับ การพัฒนาโดยใช้กลยุทธ์ใน การประชุมระดมความคิดเห็น การมอบหมายงานให้ปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ คือ การเข้าแถว

หน้าเสาธง การประกวดแต่งกาย การประกวดการรักษาสภาพแวดล้อมนอกห้องเรียนและการนิเทศ ปรากฏว่าครูทั้ง 3 คน ได้มีความรู้ ความเข้าใจในการดำเนินงานพัฒนาวินัยรักเรียนด้านความรับผิดชอบดีขึ้น นักเรียนจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ได้มีการพัฒนาวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง ได้แก่ การมาเรียนทันเวลา การปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียน โดยเฉพาะการเข้าแถวเคารพธงชาติและการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ การสนใจกิจกรรมต่างๆ มีความสุภาพอ่อนน้อม มีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่ ห้องเรียนสะอาด บริเวณที่มอบหมายได้รับการดูแลอย่างดี รมรื่น มีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในโรงเรียน เข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาสถานศึกษาและสิ่งแวดล้อมในชุมชนอย่างสม่ำเสมอ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไสว รินทราษ (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาดำเนินการพัฒนาวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียน โรงเรียนโคกสำราญวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาพลันธุ์ เขต 1 พบว่า ก่อนการดำเนินการพัฒนาวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียน โรงเรียนโรงเรียนโคกสำราญวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาพลันธุ์ เขต 1 มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับวินัยด้านความรับผิดชอบ คือ การแต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน ไม่เอาใจใส่ไม่กระตือรือร้นในเรื่องการเรียน เช่น มาโรงเรียนไม่ทันเวลา ไม่ส่งงานที่ครูมอบหมาย ส่งงานไม่ทันตามกำหนดไม่รับผิดชอบต่อปฏิบัติหน้าที่ เช่น เวิร์ประจำวันและเขตรับผิดชอบที่มอบหมาย ไว้ทรงผมยาวเกินกว่าระเบียบโรงเรียนกำหนด ไม่สนใจไม่เข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนจัดขึ้น เช่น กิจกรรมหน้าเสาธงและการเข้าร่วมกิจกรรมห้องประชุมในเย็นวันศุกร์ นักเรียนส่วนมากหยอกล้อกันทำให้เกิดเสียงดังรบกวนผู้อื่น ไม่ช่วยกันดูแลทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียน มีการขีดเขียนโต๊ะ เก้าอี้ เป็นต้น หลังจากผู้วิจัยและกลุ่มผู้ร่วมวิจัยได้ดำเนินการพัฒนาวินัยด้านความรับผิดชอบโดยใช้กลยุทธ์ในการพัฒนา การสำรวจสภาพปัจจุบัน การประเมินการติดตามนิเทศ ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ส่วนรวมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากสอดคล้องกับสุภาวดี มังคละศิริ (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาพัฒนาการดำเนินงานพัฒนาวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองของนักเรียนโรงเรียนบ้านดงวิทยาคาร อำเภอ โพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม โดยใช้การวิจัยปฏิบัติการประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การปฏิบัติการ สังเกต และการสะท้อนผลกลยุทธ์ที่ใช้ในการพัฒนาประกอบด้วย การระดมพลังสร้างสรรค์ กิจกรรมพันธะสัญญาใจครูและศิษย์ กิจกรรมสัญญาเงื่อนไข กิจกรรมประกวดความสะอาดเขตพื้นที่รับผิดชอบ และกิจกรรมคัดเลือกนักเรียนต้นแบบ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ แบบประเมิน แบบสำรวจ แบบบันทึกพันธะสัญญา และแบบบันทึกการประชุม พบว่าการพัฒนาการดำเนินงานพัฒนาวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองของนักเรียนโรงเรียนบ้านดงวิทยาคาร อำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม นักเรียนกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ มีปัญหาพฤติกรรมรับผิดชอบต่อตนเอง เกี่ยวกับการตรงต่อเวลาลดลงแต่ยังไม่ผ่านเกณฑ์บางส่วน และมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จลดลง จึงได้พัฒนาในวงจรรอบที่ 2 โดยใช้กิจกรรม 4 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมพันธะสัญญาใจครูและศิษย์ กิจกรรมสัญญาเงื่อนไข กิจกรรมประกวดความสะอาดเขตพื้นที่รับผิดชอบ กิจกรรมคัดเลือกนักเรียนต้นแบบ ผลการพัฒนา พบว่า นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทุกคนมีความรับผิดชอบต่อตนเอง เกี่ยวกับการตรงต่อเวลาอยู่ในเกณฑ์ดีมากทุกคนและสอดคล้องกับงานวิจัยของแกรนด์มอนท์ (Grandmont. 2001 : 278-A) ได้ทำการศึกษาการส่งเสริมวินัยและการใช้ประโยชน์ของการบริหารชั้นเรียนซึ่งใช้วิธีการจัดระเบียบวินัยตามหลักประชาธิปไตยเพื่อทำการชี้แนะแนวทางในการส่งเสริมที่สามารถประสบผลสำเร็จและเพื่อทดสอบผลกระทบของนักเรียนที่อยู่ในชั้นเรียน ซึ่งใช้วิธีการจัดระเบียบวินัยตามหลักประชาธิปไตย หลังการดำเนินการ พบว่า พบว่า นักเรียนจำนวนมากที่รู้สึกว่าคุณครูให้ความเคารพในสิทธิของผู้อื่นและรู้จักการรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองเมื่ออยู่ในชั้นเรียนตลอดเวลาที่โรงเรียนทำการส่งเสริมวิธีการจัดระเบียบวินัยโดยใช้หลักประชาธิปไตยซึ่งเป็นวิธีการบริหารชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับบอลด์เดอรัสัน (Balderson. 2007 : unpagged) ได้ศึกษาการศึกษาผลกระทบของการใช้รูปแบบซึ่งส่งเสริมด้านการมีความรับผิดชอบต่อตนเองที่มีพฤติกรรมในด้านการละเลยหน้าที่

และพฤติกรรมด้านการเข้าสังคมในทางบวกของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนในกลุ่มอำเภอเมือง ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มของนักเรียนที่ทดลองใช้รูปแบบซึ่งส่งเสริมด้านการมีความรับผิดชอบต่อตนเอง เป็นกลุ่มที่แสดงผลสัมฤทธิ์ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดังกล่าวมาทั้งหมดไปในทิศทางที่ปรารถนา แต่ที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นคือพบว่า ยังมีผลกระทบต่อพฤติกรรมที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เช่น พฤติกรรมด้านการเข้าสังคมในทางบวกและพฤติกรรมด้านการแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างนักเรียนนั่นเอง

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเพื่อพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน โรงเรียนมัธยมสงฆ์ศึกษาตอนปลาย วัดไชยะพุมิราม เมืองโกสอน พมวิหาร แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เกี่ยวกับการแต่งกายการแสดงความสามารถ และการตรงต่อเวลาเพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนด้านความรับผิดชอบได้มี ข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

- 1.1 ผู้บริหารโรงเรียน ครู และผู้ปกครองนักเรียนควรร่วมมือกันติดตามผลการดำเนินงานวิสัยทัศน์นักเรียนอย่างต่อเนื่อง
- 1.2 ควรจัดประชุมสัมมนา ครู นักเรียน เกี่ยวกับการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง
- 1.3 ควรมีการกำกับติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่องเป็นระยะๆ ซึ่งจะทำงานการพัฒนาพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนได้ผลดีขึ้น
- 1.4 การพัฒนาการดำเนินงานวิสัยทัศน์นักเรียนควรดำเนินงานแบบมีส่วนร่วมทุกชั้นตอน โดยให้นักเรียนทุกคนได้แสดงความคิดเห็น วางแผน และการลงมือปฏิบัติ
- 1.5 การกำหนดกิจกรรมที่เหมาะสมจะทำให้การดำเนินงานตามกลยุทธ์ได้ผลและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งจะทำให้ผลการพัฒนาบรรลุเป้าหมายได้
- 1.6 ควรมีกิจกรรมกระตุ้นที่ช่วยให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จและภาคภูมิใจ เช่น การเสริมแรง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อให้นักเรียนขาดความรับผิดชอบและการแสดงความสามารถ
- 2.2 ควรศึกษาการดำเนินงานเกี่ยวกับการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนที่มีการพัฒนาอย่างยั่งยืนและต่อเนื่อง
- 2.3 ควรหาวิธีการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนโดยใช้กิจกรรมประเภทอื่นๆ อย่างหลากหลาย
- 2.4 ควรมีการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนด้านความรับผิดชอบและการแสดงความสามารถครบทุกชั้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ.(2549). การพัฒนาควมมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ.(2545). การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพเด็กไทยด้านความรับผิดชอบและวินัยในตนเอง. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์.(2551). การเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เกศินี ชิวปรีชา. (2544). “การพัฒนาข้าราชการครูสู่เส้นทางปฏิรูปการศึกษา.” วารสารข้าราชการครู. 21(2) : 31 – 35 ; ธันวาคม.
- ฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม.(2549). บุคลิกภาพและการแต่งกาย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เพชรกระรัต.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบปัจฉิม.(2548). ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกับสุขภาพจิตและจริยธรรมของนักเรียนวัยรุ่นไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- พนัส หันนาคินทร์ และคณะ. (2542).สร้างเสริมลักษณะนิสัย. กรุงเทพฯ : แม็ค.
- พะยอม วงศ์สารศรี. การบริหารทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ : คณะวิทยาการจัดการสถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- พระสมชาย ฐานวุฑโฒ. (2545).มงคลชีวิตฉบับก้าวหน้า. กรุงเทพฯ : ฐานการพิมพ์.
- สมนึก กัททียธนีและคณะ. (2548). พื้นฐานการวิจัยการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กภาพสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2544). การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมผู้บริหาร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2544).การแก้ไขพฤติกรรมไร้ระเบียบวินัยของนักเรียน. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.
- อรัญญา สุธาสิโนบล. (2544). “วิจัยเชิงปฏิบัติการ,” วารสารวิชาการ, 4(5) : 22-29 : พฤษภาคม.
- อุมาพร ตรังคสมบัติ.(2544). สร้างวินัยให้ลูกคุณ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาครอบครัว.